

CENA KURJERA:

Warunki prenumeraty Kurjera Warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym) podane są w nagłówku numeru wieczornego.

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera Warszawskiego przyjmowana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5, poranny w dnie powszednie kop. 3, poranny w niedzielę i święta kop. 5.

Dziś: Justyny Panny Męcz.
Piątek: Brygidy Wdowy.
Sobota: Bogdana i Dionizego B. M.
Niedziela: Winc. Kadł. Franciszka.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie	6 minut 8.	Wschód księżycy o godzinie	3 minut 20 w.
Zachód	5 " 28.	Zachód	0 " 4 r.
Długość dnia godzin	11 " 21.	Wysokość wody na Wiśle stóp	0 cali 6
Ubyło	5 " 23.	Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła	5° R.

CENA OGŁOSZEŃ:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia numerach porannych, zwykłym niedzielnych i świątecznych, zamieszczane nie będą.

Ogłoszenia do Kurjera przyjmują także Biuro Ogłoszeń Rajchmana i Frendlera, ulica Senatorska nr 18.

Poniedziałek: Placydy Panny.
Wtorek: Maksymiliana Biskupa.
Środa: Edwarda Króla.
Czwartek: Kaliksta Pap. Męcz.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9.—Telefon Redakcji nr 126.—Telefon Administr. 141.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Rosławy; jutro Wojsławy.

Nabożeństwa: W kościele archikatedralnym św. Jana o godz. 9-ej zrana wotywa, zaś w kościele św. Kazimierza na Nowem-Mieście całodzienne nabożeństwo odpustowe ku czci N. Sakramentu; w kościołach: św. Jacka przy ulicy Freta i św. Józefa Oblubieńca N. Marji Panny na Krak.-Przedm. o godz. 9-ej zrana wotywy z powodu tygodniowego odpustu ku czci N. Marji Panny Różańcowej.

Zgromadzenia: Posiedzenie członków komisji stałej nauk przyrodzonych i teorii ogrodnictwa w Towarzystwie ogrodniczym. (Lokal Towarzystwa ogrodniczego, Chmielna 14—godz. 7½ wieczorem.)

Wystawy: Otwarcie wystawy nasion. (Lokal muzeum przemysłu i rolnictwa na Krakowski-Przedmieściu — godzina 12 w południe.) — Wystawa obrazu Henryka Aleksandra Zientarskiego „Z krainy gwiazd”. (Sala ratuszowa—od godz. 10-ej rano do 6-ej wieczorem.) — Wystawa Tow. zachęty sztuk pięknych, Krak.-Przedm. nr. 15 (od godz. 10-ej rano do 6-ej wieczór.) — Wystawa obrazów A. Krywulki. (Hotel Europejski—codziennie od godz. 9-ej rano do 6-ej wieczorem.)

Teatras Wielki: dziś „Gioconda” (występ gościnny pp. Jana de Negri i Leona Mirandy); jutro „Sen nocy letniej”; — Rozmaitości: dziś „Romans paryski”; jutro „Wielki człowiek do małych interesów”; — Nowy (przy ulicy Królewskiej): dziś „Nad przepaścią”; jutro „Muszkietierowie”. (Godz. 7½ wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. Otwarty codziennie od godziny 10-ej rano do wieczora.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

== Celem uorganizowania na granicy austriackiej w punktach, w których znajdują się komory celne, dozoru sanitarnego nad pasażerami przebywającymi

granice dla przeszkodzenia zawleczeniu cholery, wydelegowany został przez ministerjum finansów rz. r. st. Jezuczewskij i udaje się do gubernji lubelskiej, radomskiej i kieleckiej. Jak donosi Warsz. dzien., wydelegowany urzędnik ma przy pomocy naczelników powiatów pogranicznych urządzić punkta obserwacji sanitarnej jaknajmniejszym kosztem i tylko tam, gdzie znaczniejszy ruch pasażerów będzie tego wymagał.

== Według informacji Petersb. wied. komisja, zajmująca się sprawą podwyższenia cła od surowca żelaznego, ukończyła już swe prace i przedstawiła projekt, w którym podnosi konieczność ustanowienia cła protekcyjnych (o 25% wyższych od dotychczasowych). O ile przypuszczać należy, podwyżka cła dla surowca zagranicznego nastąpi dnia 13-go stycznia r. 1887-go. Jednocześnie istnieje projekt zastosowania całego szeregu środków protekcyjnych, mających na celu podniesienie górnictwa w różnych miejscowościach państwa.

== Według doniesienia gazety Swiet, z początkiem r. 1887-go w całej Rosji europejskiej, z wyjątkiem Kaukazu i Finlandji, ma być uformowana specjalna straż, przeznaczona do konwojowania aresztantów cywilnych.

== Z powodu prowadzenia reparacji szosy w dalszym ciągu, cała aleja Belwederska została dla przejazdu zamknięta, jak również z powodu układania rur wodociagowych zamknięto ulicę Żelazną na przestrzeni od Chłodnej do Krochmalnej.

== W przeciągu zeszłego tygodnia dopełniono rewizyj sanitarnych w 235-ku posesjach, a 111 właścicieli za znalezione nieporządki pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. W tym samym okresie czasu sędziowie pokoju skazali 14-u właścicieli domów za wykroczenia przeciw przepisom sanitarnym na kary pieniężne od 5 do 140 rs.

ciągi w Niemczech; panowie litewscy przyrzekli stawić się z pięknymi pocztami; w Wilnie odlewano działa: zgola czyniono wielkie przygotowania.

Rozpromieniło się oblicze Stanisława. Widział już nieprzyjaciela przed sobą, widział niebezpieczeństwa, w które lecieć będzie i grała w nim krew rycerska, ku zwycięstwom i sławie wiodąc. Na czele pięknego pocztu wyruszał tedy Stanisław na tę wyprawę, a tak był pięknym w tym zapale rycerskim, tak pięknym, że gdy stanął przed Hanną w złocistej zbroi, rozpromieniony dzielnością swą i mężstwem, ona po raz pierwszy widocznie urokowi ulegając, już się od wspaniałego rycerza odwracać nie myślała, ale zapłoniona wdzięcznie, rozjaśnione oczy ku niemu podniosła i zawołała, jakby mimowoli:

— Takim waszawdy widziećbym pragnęła!

A Stanisław już się zdziwiał nie mogąc, porwał ją w objęcia i tuląc do piersi, wpił wzrok swój ognisty w źrenice dziewczęcia i rzekł stłumionym głosem:

— Miłuję cię Hanno nad życie, nad wszystko na świecie! Będziesz-że ty moja?

Ale Hanna wyrwała się wrychle z objęć Stanisława i poważnie nagle, odrzekła już innym, stanowczym tonem:

— Czy będę waszą, o tem dziś mówić nie pora... Gdy wrócicie z onej wyprawy, a jak ufam w Bogu zwycięzcą, wówczas wam powiem, co w sercu mam i w duszy. Teraz jedźcie z Bogiem!

I odeszła spiesznie, lecz Stanisław krzyknął jeszcze za nią w uniesieniu:

— Hanno, pomnij sobie, że gdybyś mnie nie miłowała, staniesz się winną srogiego nieszczęścia!.. Już chyba nie będzie na świecie zbrodni, którejbym nie popełnił, gdybyś mi serce rozdarła!

Hanna nie odrzekła nic, ale spojrzala ku niemu tak wymownie, że Stanisław znów rozpromieniony

== Rewizja izby sądowej została już o tyle posunięta, że delegat p. Bilbasow uważał za możliwe przystąpić do rewizji sądu okręgowego. W dnia wczorajszym zwiadał on tylko powierzchownie wydziały karne, zapowiadawszy na dziś szczegółowy przegląd akt i ksiąg kancelaryjnych.

== Z literatury.

* Donosiliśmy w swoim czasie o wydanej przez Karola Estreichera w Krakowie broszurce p. n. „Gwiazda spadająca”, poświęconej wspomnieniu Teresy Damsównej, która była w swoim czasie ordobą sceny warszawskiej, a o której po zgonie zapomnieli wszyscy, dopóki zasłużony bibliograf nie przypomniał ogółowi jej zasług.

Obecnie tenże autor pod tym samym tytułem wydał drugą podobną sześciokartkową broszurkę, stanowiącą rodzaj kartki wydartej z dziejów opery polskiej.

Druga ta publikacja poświęcona jest pamięci Flory Kleczkowskiej, zmarłej we Lwowie w d. 28-ym kwietnia r. b.

Pisma miejscowe donosząc o jej zgonie, wspomniały tylko, że była matką znanej śpiewaczki Wandy Bogdani-Kleczkowskiej, żonę hr. Von der Meer, nikt zaś nie pamiętał, że przed laty 40-tu (w r. 1845 i 1846-tych) i ona sama zbierała laury sceniczne w Krakowie pod nazwiskiem Flory Bogdani.

Zmarła pochodziła z rodziny niemieckiej Weidnerów, lecz sercem i uczuciem była zawsze polką, a nawet jako podejrzana o udział w zamieszkach politycznych, zmuszoną była opuścić scenę z rozkazu władzy austriackiej, która ją wydalila z Krakowa do miejsca urodzenia w tarnowskim.

Nazwisko Bogdani było przybrane dla sceny i pod nim zmarła występowała jako sopran dramatyczny w operze krakowskiej za świetnych jej czasów, to jest za dyrekcji Meciszewskiego.

Główne powodzenie miała w roli Elwiry w „Niemie z Portici”.

a swobodny i szczęśliwy, leciał wnet z pocztą swym na oną wyprawę, oglądając się długo na basztę zamkową, z której żegnała go matka krzyżem świętym, a Hanna ognistym spojrzeniem, pełnym obietnic...

Poszedł Stanisław. Przesławna to była wyprawa, bojów a niebezpieczeństwa pełna. Pomimo silnej obrony, zdobyto naprzód Połock, a potem i Wieliz i Wielkie Łuki i Uświat. Stadnicki szedł wszędzie pierwszy, a z pola bitwy schodził ostatni, że wszyscy jednogłośnie dziwowali się jego wytrwałości i męztwu. Jeno już wówczas przejawiać się w nim poczęła wielka niekarność, ile że wszystko wedle swej woli a rozumienia mieć chciał i żadnej nad sobą władzy ścierpieć nie mógł. Powiększyło się to jeszcze od bitwy pod Toropcem, gdzie Stadnicki nie słuchając rozkazów książęcia Janusza Zbarskiego, który tam dowodził, na ochotnika, na dzieńiękroć silniejszego nieprzyjaciela przedwcześnie uderzył i wprawdzie go odparł, ale na śmierć pewną, bez potrzeby, wielu dzielnych wojowników naraził. Zmazał on wprawdzie ten czyn samowolny bohaterstwem swem, bo sam najpierwszy w ogień szedł i szale zwycięstwa na korzyść swą obrócił, ale wszakże Zamoyski, który karne wojsko mieć chciał, już mu wówczas to surowo wymówił. Stanisław bardzo mu się hardo zaraz postawił, pytając kedy był, gdy on Gdańszczany na harc wywabiał i każdego ubił, który mu czoło stawić chciał, że już potem żaden nie śmiał placu mu dotrzymać.

— Czytaj wasze księgi, pisz traktaty i układaj pacts, a wzrastaj w zaszczyty; my zaś biec się będziemy, krew naszą ofiarując za bezcen!

Tak krzyczał Stadnicki, a już w tym okrzyku były początki owej srogiej zawiści, jaką później ku Zamoyskiemu zapalał.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

43) STAROSTA ZYGWULSKI.

Przez

Adama Krechowickiego.

(Dalszy ciąg.)

Po każdej takiej porażce, Stanisław wpadał w gniew wściekły. Jak niegdyś przed rodzicem jego, tak teraz przed nim umykali wszyscy, wiedząc, że w owym gniewie nie zna granic i na wszystko jest gotów. Gdy mu kto wówczas opór stawiał, godził w niego śmiałką czem miał pod ręką, a raz jednego dworzanina na śmierć prawie ubił czekaniem, że nadwet z tego sprawa być miała, ale ją jakoś ułagodźno. Zdarzało się też, zwłaszcza gdy czas dłuższy w Dubiecku w bezczynności zostawał, iż wpadał w taki niepokój, że w nocy ze snu się zrywał i po polach biegł jakby bezprzytomny, co widząc domownicy, przypisywali to złej jakiejś sile, która w nim była.

— Nie nadaremno—mówiono—rodzic ochrzcił go imieniem nieprzyjaciela rodzaju ludzkiego! Teraz w nim djabł takie harce wyprawia.

Wszakże nie było to nic innego, jeno niezwykła krewkość młodzieńcza i wielka namiętność, która się w nim budziła ku Hannie Pileckiej. Drażniony coraz większą jej obojętnością, byłby się już wówczas może posunął do jakowego ekscesu, ale oto z początkiem roku 1579-go zaczęto głośno mówić o gotującej się wielkiej wyprawie moskiewskiej z powodu spraw inflanckich. Król Stefan kazał po całej Polsce zaciągać żołnierzy, do brata swego Krzysztofa, siedmiogrodzkiego książęcia, wyprawił posłów z żądaniem piechoty węgierskiej i kilku rot jazdy; Ernest Wejher i Krzysztof Rozrażewski czynili za-

Była uczennicą Mireckiego, później sławnego Gentilhomme'a i przed wstąpieniem na scenę krakowską występowała przez rok jeden jako primadonna w Hermanstadzie.

Po zejściu ze sceny wyszła za mąż za Kleczkowskię, znanego pedagoga, nauczyciela w domu hr. Dzieduszyckich, a następnie właściciela dóbr w Galicji.

== Z teatru i muzyki.

* Większy śródkowy wieczór odbył się wczoraj w Towarzystwie muzycznym ze współudziałem solistów, pp. Bryknera, pianisty, Jeromina, basisty, i panny Aleksandry Dąbrowskiej.

Na rozpoczęcie programu orkiestra Towarzystwa odegrała uverturę z „Fletu zaczarowanego”, jak na amatorów znośnie, co się tem tłumaczy, że panuje w niej przewaga smyczków, a smyczki zawsze łatwiej w pewnej karności utrzymać.

Grę p. Bryknera ocenialiśmy już niejednokrotnie, nie pierwszy bowiem raz młody pianista występuje na estradzie Towarzystwa.

Jest to wirtuoz sumienny, poprawny, bez wybitnej indywidualności, ale słuchać go można z zadowoleniem.

Stronę techniczną pielęgnuje widocznie p. Brykner z troskliwością, o czem zaświadczyło wczoraj pracowite wystudiowanie „Etiudy” Szleccera.

Pana Jeromina znamy również, a nawet dokładniej, bo z występów teatralnych, i możemy tylko powtórzyć wyrażone już nieraz na tem miejscu zdanie, że śpiew zdolnego basisty, traktowany z umiejętnością, gustem i wykończeniem, może sprawić przyjemność nawet wymagającemu słuchaczowi.

Pan Jeromin bardzo ładnie wykonał pełną oryginalności arję Żeleńskiego.

Panna Dąbrowska debiutowała już na naszej scenie.

Żałujemy, że wtedy nie mogliśmy jej słyszeć, bo skombinowane wrażenia z występu teatralnego i estradowego, dalyby dokładniejsze pojęcie o uzdolnieniu śpiewaczki.

Na wczorajszym popisie głos p. Dąbrowskiej, dość rozległy mezo-sopran, wydał nam się sympatycznym, dźwięcznym i niepozabawionym siły.

Koncertantka umiała go użyć w *cantabile*, co już niemała jest zaletą, prowadząc śpiew szeroko, frazując inteligentnie i stosując odcienia, a szczególnie efektu półgłosu, z pewnym gustem, który w arjach Beethovena i Mozarta zdradzał zrozumienie stylów.

Technika pozostawia jeszcze do życzenia, co można było odczuć w *allegro* z arji Beethovena, ale jest to niedobór do wynagrodzenia przy pracy, której widocznie panna Dąbrowska się nie lęka.

Główna rzecz, że w śpiewie koncertantki odzywa się zrozumienie i uczucie, dzięki któremu „Barka-rolle” Zarzyckiego powtarzała panna Dąbrowska na żądanie zadowolonych słuchaczy.

== Najpierwszy.

Z poważniejszych i większych wydawnictw kalendarzowych wyprzedził w tym roku wszystkie inne „Kalendarz ilustrowany Wiek”, a jak dowodzi układ, sumienne opracowanie i staranne wydanie tego rocznika, redakcja jego stara się publikację swą postawić na takiej stopie, żeby rzeczywiście była najpierwszą.

Główną wagę redakcja kalendarza, tak w tym trzecim roczniku, jak w dwóch poprzednich, przykład do działu kronikarskiego, statystycznego i informacyjnego, starając się kalendarz uczynić o ile można najdokładniejszym pamiętnikiem roku ubiegłego i przewodnikiem na przyszły.

Zdaniem naszym, jest to najlepsze zrozumienie zadania kalendarza, który powinien być podręcznikiem pożytecznym, a nawet niezbędnym przez rok cały, nie tylko przy wskazywaniu świąt i lunacji, ale w najrozmaitszych kierunkach.

Części literackiej wyznaczono szersze miejsce, jest w niej jednak i powiastka Klemensa Junoszy i humoreska i kilka utworów poetycznych, a nawet opis wystawy inwentarza, który zapewne przypadkowo dostał się tutaj, zamiast do rubryki przeglądów i sprawozdań.

Liczne ilustracje zdobią ten rocznik, którego szczegółowej treści nie podajemy, zbyt bowiem jest obfita, żeby nam szupłość miejsca na jej wyliczenie pozwoliła.

== W sprawie teatryku dobroczynności.

Od jednego z amatorów występujących na scenie teatryku dobroczynności otrzymujemy następujące pismo:

„W numerze 276-tym Kurjera porannego zamieszczony był artykuł, podpisany przez rzeczywistego członka Tow. dobroczynności, w którym autor całą winę niepowodzenia widowisk w teatryku dobroczynności dawanych, składa na amatorów biorących udział w przedstawieniach, zarzucając im dyletantyzm, brak pracy, a nawet szacunek dla sceny, któ-

re, zdaniem jego, stały się jedynym powodem zubożnienia publiczności dla teatryku.

Jako jeden z najdawniejszych pracowników tej scenki, w imieniu koleżanek i kolegów poważę się zaprotestować przeciw twierdzeniu rzeczywistego członka, bo jeżeli talentem — co nie jest naszą winą — nie staliśmy na wysokości zadania, to sumiennej pracy, gorącego zamiłowania i przywiązania do tej scenki, nikt nam dotychczas nie zarzucał i zarzucać nie może.

Za tę pracę odbieraliśmy zawsze słowa uznania od prasy i poklask publiczności, oraz niejednokrotnie piśmienne podziękowania od Towarzystwa, których szanowny rzeczywisty członek widocznie nie aprobuje.

Nie umiem wreszcie wytłómaczyć sobie co skłonić mogło sz. członka, że uwagi swoje wypowiada za pośrednictwem prasy.

Jeżeli jest rzeczywiście członkiem Towarzystwa, postąpiłby daleko właściwiej, gdyby był na sejsjach, na których obecnie kwestja teatryku jest rozbiegana i tam swą swiattą radą, uwagami i pomocą starał się przyczynić do podźwignienia tegoż teatryku.

Taka działalność byłaby bezwzględnie pożyteczniejsza, a nas „amatorów” uchroniłaby od publicznego skarcenia, którem za uczciwą i bezinteresowną pracę zostalibyśmy przez sz. członka zapłaćni.”

== Na pomnik dla Królikowskiego.

Jak już donosiliśmy w nrze 275b, teatr z Poznania, bawiący obecnie w Włocławku, przeznaczył trzecią część dochodu z jednego przedstawienia na dochód pomnika ś. p. Królikowskiego.

Dochód wyniósł ogółem rs. 148 kop. 55, wydatki rs. 87 kop. 89, pozostało zatem na czysto rs. 60 kop. 66, z czego część trzecią w kwocie rs. 20 kop. 22 złożono w naszej redakcji.

== Błędna informacja.

Korespondent nasz lwowski mylnie był poinformowany donosząc wczoraj o przyjeździe do Lwowa pp. R. Farkacza i Roguskiego, reprezentujących czasopismo *Tellus*, gdyż obaj ci panowie nie opuszczali Warszawy.

Wyjazd ich do Lwowa był wprawdzie zapowiedziany, lecz dla nieprzewidzianych przyczyn nie przyszedł do skutku.

== Fałszowanie benzyny.

Wiadomo, że zła wiara niektórych składników nafty stała się powodem licznych w Warszawie narzeków.

Obecnie dochodzą nas utyskiwania na benzynę, którą przekupnie od pewnego czasu hojnie wodzą zakrapiają, skutkiem czego maszynki benzynowe źle się palą.

Podobno z ramienia władzy mają być delegowani rewidenci, celem sprawdzenia wartości benzyny, w sklepach naszych sprzedawanej.

== Z Paryża.

W tych dniach kilka naszych cukierni sprowadziło znaczny zapas bombonierek z Paryża.

Czyż nasze fabryki nie potrafiłyby dogodzić swymi wyrobami tutejszej publiczności?

== Klucze od bram.

Od jednego z właścicieli domów w kwestji ogłoszonego niedawno rozporządzenia, aby lokatorzy posiadali od bram domów klucze, odbieramy następujące uwagi, warte zaznaczenia.

„Nie mogąc zaprzeczyć słuszności wydanego rozporządzenia, iż od każdej bramy domu winny być dwa klucze i że jeden z nich w porze nocnej, gdy stróż pełni deżur na ulicy, ma się znajdować u właściciela lub rządcy posesji, nie mogą jednak, ze względu na bezpieczeństwo mieszkańców, zgodzić się na to, aby każdy lokator, chociażby człowiek najporządniejszy, posiadał osobisty klucz od bramy.

Zastosowanie podobnej innowacji w praktyce wyдалoby jaknajgorsze rezultaty, w razie bowiem spełnionej w nocy kradzieży, o co przecież w Warszawie nie trudno, któżby odpowiadał?

Obecnie stróż jest odpowiedzialny, lecz czy byłoby rzeczą słuszną pociągać go do śledztwa, kiedy złodziej mógł się dostać za pomocą klucza któregoś z lokatorów.

Nie myślę posadzać jakiegobądź lokatora o współnictwo ze złodziejami, lecz klucz bezwiednie może być wykradziony lub uroniony, a stróż zasypiając ani będzie wiedział, iż ktoś dostał się do domu, spełnił kradzież i z łupem wyszedł.

Zresztą czyż sam stróż, mogąc złożyć winę na lokatorów, nie zgodzi się na współnictwo ze złodziejami?

Powyższe argumenta, dostatecznie chyba zdają się przekonywać, iż zastosowanie przepisu w praktyce sprzeciwiałoby się bezpieczeństwu mieszkańców, a dawne rozporządzenie, pozwalające w wyjątkowych razach na posiadanie klucza przez któ-

rego z lokatorów, z tem wszakże zastrzeżeniem, że przyjmuje na siebie odpowiedzialność za mogące wyniknąć złe skutki, należy utrzymać.”

== Zażalenie.

Jeden z pasażerów, którzy przybyli do Warszawy z Płocka w sobotę statkiem p. Górnickiego, p. Aleksander J., gdy statek już był blisko Warszawy, wyniósł z kajuty na pokład swoją walizkę i położył ją na ławce.

Wkrótce potem, wskutek zakolysania się statku czy trącenia przez kogoś, walizka wpadła do wody.

Spostrzegłszy to p. J., udał się do znajdującego się na statku p. Górnickiego, prosząc o pomoc w wydobyciu zguby.

Pomimo, że statek płynący pod wodę łatwo było zatrzymać i że statki parowe zatrzymują się w drodze gdziekolwiek ukaże się pasażer, mogący przynieść kilka złotych dochodu przedsiębiorcy, p. G. odmówił pomocy, wówczas gdy walizka pływała jeszcze po powierzchni wody i p. J. dopiero po wyjściu na ląd w Warszawie mógł zarządzić poszukiwania, naturalnie nadaremne, gdyż walizka już utonęła.

Nadmienić winniśmy, że tenże p. J., jadąc statkiem Fajansa, był świadkiem zatrzymania statku dla wydobycia kapelusza, który jednemu z pasażerów spadł do wody.

Godziłoby się, żeby młodsze przedsiębiorstwo żeglugi parowej i pod względem grzeczności dla pasażerów starało się także współzawodniczyć ze starszym.

== Kto straci?

Złodziej Dutkiewicz, który spełnił kradzież u p. Mankielewicz, badany co do kilku brakujących przedmiotów, zeznał, iż między innymi dwa łańcuchy złote zastawił w lombardzie na placu Wareckim.

Kwit już był zniszczony, lecz policja zakwestjonowane przedmioty odebrała, a poszkodowany poznał swą własność.

Ponieważ lombard zaliczył złodziejowi w dobrej wierze kilkadziesiąt rubli, więc zachodzi pytanie, kto te pieniądze straci?

P. Mankielewicz sam znajdował się w podobnym wypadku przed rokiem.

Pewien jegomość, z wszelkimi pozorami zamożności, sprzedał mu pierścionek za 140 rs.

W kilka dni później okazało się, iż pierścionek był skradziony, a p. M., zainterpelowany przez policję, klejnot ów wydał, a prawy właściciel następnie takowy odebrał.

Na zapytanie p. M. na kim mianowicie ma poszukiwać straty 140 rs., oznajmiono mu, iż na złodzieju, od którego nieświadomie pierścionek nabył.

Opierając się więc na własnym doświadczeniu, p. M. nie chce stracić obecnie kilkunastu rubli, które lombard złodziejowi zaliczył.

== Wyjaśnienie zagadki.

W zeszłym tygodniu policja otrzymała zawiadomienie od kilkunastu właścicieli sklepów w różnych punktach miasta, iż ktoś poprzerywał im szyby.

Rzeczywiście po sprawdzeniu okazało się, iż w rozmaitych sklepach szyby wystawowe, nawet bardzo kosztowne, zostały porzniete.

Kłopotliwą zagadkę, trudną istotnie do rozwiązania, wyjaśnił dopiero ujęty przed paru dniami złodziej Władysław Mikoszewski, który spełnił kradzież u p. Mędrzyckiej na Nowym Świecie.

Między innymi przedmiotami skradł on garnitur brylantowy, a nie będąc pewnym czy kamienie są fałszywe, czy też prawdziwe, czynił z nimi eksperymenty na szybach sklepowych.

Doświadczenia te, jak sam opowiada, były mu potrzebne, aby się nie dać oszukać paserce, która chciała w niego wmówić, iż brylanty są fałszywe.

Jak donosiliśmy, owe klejnoty zostały już odebrane, a paserkę Elkę Kaplanową aresztowano.

== Wspólnik „złotej rączki”.

Przed kilku dniami ujęto w Odesie jednego z najzuchwalszych złodziei, godnego współnika, a później następcy „złotej rączki” w dowodzeniu szajki łotrów, operujących przeważnie w pociągach kolejowych.

Jest to Mosiek Kompaniewicz alias Zielewski, przezwany przez towarzyszy „Inżynierem”.

Herszt, poszukiwany przez policję na wszystkich strony, ukrywał się od kilku miesięcy.

Chciał on przed ucieczką za granicę zgromadzić tu i owdzie złożone łupy i dlatego swój wyjazd opóźniał.

Dzięki tylko temu „Inżyniera” ujęto i znaleziono przy nim mnóstwo kosztowności, sporą gotówkę oraz dokumenty pieniężne na sumę kilkadziesiąt tysięcy rubli.

Kompaniewicz pochodził z Warszawy i tu wprawił się w łotrówskie rzemiosło, na równi ze swą współniczką „złotą rączką”.

Gdańsk 4-go października.

Pszonica cena najwyższa krajowa	7.40
„ „ regulacyjna bieżąca	6.85
„ „ na dost. wiosenną	7.10
Żyto cena najwyższa za polskie	bez obrotu
„ „ regulacyjna	4.45
„ „ na dostawę wiosenną	4.72
Jęczmień browarny	—
„ „ na paszę	—
Groch do jedzenia	—
„ „ na paszę	—

CENY ZBOŻA

dnia 5-go października 1886 r. na stacji „Praga“ drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej.

Pszonica wyborowa 103—107, średnia 95—100, ordynaryjna 86—92	
Żyto : wyborowe 79—81½, średnie 77—78, ordynaryjne —	
Jęczmień : wyborowy 83—88, średni 74—80, ordynaryjny —	
Owies : wyborowy 87—92, średni 76—84, ordynaryjny 70—75	
Gryka : — — — Groch : 80—100. Kasza jaglana wyborowa 90—105.	

R. Werner et Comp

Z RYNKÓW ZBOŻOWYCH.

W tygodniu ostatnim handel zbożowy międzynarodowy nie przedstawia poważniejszych zmian. W ogóle prawie wszędzie ceny pozostały niezmiennymi, kierunek jednak był niżkowy i w ostatnim dniu widoczne są pewne drobne różnice kursowe.

W Nowym Yorku tak samo jak w ostatnich tygodniach dowóz był tak silny, że przy wywozie wynoszącym z portu atlantyckiego 173,000 kwadrantów i z Kalifornii 140,000 kw., to jest 3½ raza takim, jak w odpowiednim tygodniu roku zeszłego — zapasy kontrolowane podniosły się o 2 miliony buszli. Wynoszą one blisko 49.6 mil. buszli i są o 6.6 mil. większe niż w roku zeszłym.

Cena notowana w końcu tygodnia jest 85¼ c.

W Anglii dążność niżkowa dla pszenicy. Sprzedaż trudna. Dowóz pszenicy angielskiej 52,121 ton, zagraniczny import 902,176 ct. pszenicy i 249,329 ct. maki. Cena przeciętna pszenicy 30 sz. 9 d. W Londynie wszelkie zboże niżej, za wyjątkiem jęczmienia, który w dobrych gatunkach chętnie kupowano. Import do Londynu 31,239 kw. pszenicy, z których tylko 1400 z Gdańska.

We Francji według ostatnich obliczeń zbiory pszenicy mają podobno wynosić 105 milionów hektolitrów. Targi bezzmiennne.

W Belgii zbyt zboża trudny — ceny niższe. Również w Holandii. W prowincjach nadreńskich chęć kupna bardzo słaba.

W Austrii i na Węgrzech dowozy zmniejszyły się jednak, pokup jest niechętny.

W Berlinie pszenica obniżyła się w cenie o 1 m., żyto zaś nieco wyżej notowano.

W Gdańsku dowozy znacznie się zmniejszyły. Ruch bardzo słaby. Na wywóz kupuje się bardzo mało, tak że pomimo małego dowozu zapasy powiększyły się o 4000 ton. Ceny pszenicy prawie bez zmiany. Obrót 1200 ton.

Notowano polską słabą, co do gatunku 126 do 129 funt. 120 do 130 m., psrą 125 do 130 funt. 132 do 134 m., psrą szklistą 129 f. 136 m., dobrą psrą 133 f. 132 m., jasno-psrą 128 do 132 funt. 134 do 136 m., białą 129 funt. 137 m., szklistą 129 f. 133½ m., wysoko-psrą 132 do 136 funt. 141 do 145 m. Rosyjska czerwona dosyć dobra 130 f. 140 m., szklista 134 f. 142 m. za tonnę.

Żyta dowozy nadzwyczaj małe. Ceny utrzymały się. Polskie notowano 90 i 91 m.

Jęczmień z początku chętnie nabywany, potem zaniedbany. Polski do 124 m., rosyjski na paszę 80 do 85 m.

Rzepak drobny polski i rosyjski 160 do 165 m.

Linianka rosyjska 163 169 m.

Siemię lniane 180 do 195 m.

Zapowiedziano 78 ton pszenicy, 97 żyta, 115 ton jęczmienia.

Zapasy z d. 1-y października wynoszą 20,273 ton pszenicy, 9156 żyta, 3661 jęczmienia, 326 owsa, 212 grochu, rzepaku i rzepiku 1026. Innego ziarna bardzo mało.

J. Wł.

Sprawozdanie z targu artykułami żywności.

W tygodniu ostatnim targ na bydło odbył się bardzo nieregularnie, z powodu świąt u izraelitów. Ceny jednak pozostały niezmiennymi. W skutek tego też i na rynkach miejskich mięso również nie zmieniło się w cenie.

Wołowe płacono 11 do 13, polędwicę 20 do 25 kop.

Funt łaju 13 kop.

Cielęciny 10 do 13 i 15 kop.

Brąziny dyszek i combr 13 do 14 kop., inne części 9 do 10 kop.

Wieprzowina 12 kop., szynka 12, schab 15 i 16½ kop.

Słonina i sadło 16, solone 24.

Drób wyprzedają przed zimą, dlatego też jest tani. Indory 2 do 3 rs., indyczki 1.50 do 2 rs. Gęsi 100 do 150, kaczki 45 do 60 kop., kurczęta 15 do 40 kop. Gołąbków para 36 kop.

Zwierzyny mało. Zajęcie 1 rs. do 1.50. Kuropatwy po 90 kop. sztuka, jarząbki 1.50 para.

Ryb z powodu świąt u izraelitów bardzo mało dowieziono. Szczupaki, karasie żywe dochodziły w cenie do 37½ i 45 kop., liny i węgorze 35, karpie 30 kop. Śnięte ryby 15 do 20 kop. za funt.

Siedzi dosyć i piękne — od 2 do 20 kop. sztuka.

Raki od 50 kop. do 3 rs. kopa.

Nabiał ciągle drożeje z powodu suszy i braku paszy. Maśło bez soli 37½ do 45 i 50 kop., solone 30 do 37½, przepowiadają jeszcze wyższe cen masła na zimę. Śmietana 30 do 40 kop.

Jaja 1.10 kopa, na sztuki po 2 kop.

Warzywa i jarzyny drożeją również. Ziemniaki po 1.35

W drukarni Kurjera Warszawskiego. — Plac Teatralny nr. 478c (nowy 9).

Redaktor Wacław Szymanowski. — Wydawca Gustaw Gebethner.

korzec, 4 do 5 kop. garniec. Kapusta 5 do 8 kop. główka. Pomidory 15 do 50 kop. kopa.

Owoce bez zmiany. Śliwki ciągle bardzo tanie.

J. Wł.

— Do zarządu okręgowego warszawskiego Towarzystwa Krzyża Czerwonego wpłynęło od d. 1-go sierpnia do 1-go września 1886-go roku:

A) Na korzyść Krzyża Czerwonego:
Od radcy stanu J. K. Jankulio 10 rs., od barona I. F. Ungernszternberga 10 rs., od mieszkańców miasta Radomia 51 rs. 40 kop., od duchownego K. Kucharenki 1 rs., od A. G. Gutmana 1 rs., od pp. oficerów 15-go pułku piechoty szlisselburskiego 12 rs., od K. I. Minina 1 rs., od dozorczy staro-mezyreckiej cerkwi prawosławnej 9 rs., od duchowieństwa okręgu zamojskiego 15 rs., od mieszkańców powiatu włoszczowskiego 6 rs. 96 kop., od duchowieństwa okręgu konstantynowskiego 4 rs. 80 kop., od kościelnego i parafjan górno-potockiej parafii prawosławnej 2 rs., od inżyniera I. Rycerskiego 1 rs., od P. M. Tintriumowa 1 rs., od A. B. Szera 1 rs., od pozostałych w służbie w radomskiej dyrekcji naukowej 4 rs. 25 kop., od A. Wysockiego 1 rs., od lekarza N. I. Lebediewa 1 rs., z puszek sędziego pokoju m. Koja 29 rs. 22 kop., od zarządzającego komorą słupską I. L. Doriszteja 3 rs., od duchownego A. W. Szulakiewicza 3 rs., od mieszkańców m. Opoczna i gminy Przysuchy 11 rs. 48 kop., od dyrektora fabryki cukru „Ludwików” 10 rs., od Gliksmana 3 rs., od duchownego Grzegorza Bursa 1 rs., od lekarzy pułku lejbgwardji litewskiej 5 rs., od sztabu-rotmistrza F. Czerkasowa 3 rs., od pułkownika T. K. Badera 10 rs., od mieszkańców gmin Jeziorko i Banków 12 rs. 8 kop., od mieszkańców m. Łowicza 2 rs. 6 kop., od kościelnego i parafjan okręgu duchownego hrubieszowskiego 23 rs. 41 kop., z puszek na komorze słupskiej 7 rs., od warszawskiej izby probierczej ofiarowane przez jednego z jubilerów 50 rs., od A. P. Wattera 3 rs., od urzędników kancelarii generał-gubernatora warszawskiego 25 rs., od mieszkańców gminy Osieki 2 rs. 91 kop., od sędziów pokoju i gminnych II-go okręgu gubernji kieleckiej 25 rs., od Wincentego Wysockiego 3 rs., od M. N. Bieljawowej 2 rs., od N. I. Wikulina 10 rs., od duchowieństwa okręgu siedleckiego 20 rs. 60 kop., od barona N. A. Rozena 5 rs., od Jana Renda 10 rs.

Ogółem w sierpniu wpłynęło 403 rs. 16 kop. Z remanentem do 1-go sierpnia 75.151 rs. 15 kop. Z tej sumy wydatkowano 5.168 rs. 32½ kop. Na dzień 1-szy września pozostało 69.982 rs. 82½ kop.

B) Na korzyść warszawskiego zgromadzenia sióstr miłosierdzia św. Elżbiety:

Od duchowieństwa okręgu zamojskiego 6 rs., od mieszkańców powiatu włoszczowskiego 1 rs. 90 kop., od kościelnego parafii prawosławnej górno-potockiej 1 rs., opłata za pomieszczenie p. Elkinowej w platyni pokojach przy baraku Cesarza Aleksandra II-go 52 rs. 50 kop., od rady gubernialnej warszawskiej dobroczynności publicznej za utrzymanie przy grójeckich: szpitala św. Piotra i domu przytulku sióstr miłosierdzia w pierwszym półroczu r. b. 335 rs., od mieszkańców m. Radomia 1 rs. 7 kop.

Ogółem w sierpniu wpłynęło 397 rs. 47 kop. Wydatkowano 1.283 rs. 82 kop. Na dzień 1-szy września pozostało 22, 585 rs. 52 kop.

C) Na korzyść komitetu dla niesienia pomocy dymisjonowanym żołnierzom i ich rodzinom.

Od I. K. Jankulio 5 rs., od D. D. Broniewskiego 5 rs., od L. S. Stamerowa 5 rs., od W. K. Popiela 5 rs. Otrzymało za bilety loteryjne 4.153 rs. 54 kop., od E. P. Alfatera 5 rs., wpłynęło z kapitału zapasowego na wsparcia dla rannych wojskowych w mieście ich zamieszkania na budowę kaplicy we wsi Czernakowie 5,000 rs., od hr. K. S. Jezińskiego 5 rs., od Aleksandry Antoniny Stefanowiczówny 5 rs., od W. W. Onoprienki 10 rs., od M. N. Bieljawowej 5 rs., od N. I. Wikulina 5 rs., od N. J. Belendorfa 5 rs., od W. W. Langwaczewa 5 rs.

Ogółem w sierpniu wpłynęło 9,223 rs. 54 kop. Wydatkowano 5,034 rs. 94 kop. Na dzień 1-szy września pozostało 24,511 rs. 71½ kop.

— Dr. Meyerson przeprowadził się pod Nr. 1 ul. Leszno. Przyjmuje z cierpieniami *krtani, nosa, uszu* od 4 do 6 po poł. (1203)

MAGAZYN MÓD

pod firmą

W. PILECKA et Co.

egzystujący dotąd przy ul. Czystej nr. 6, został przeniesiony na ul. Wierzbową nr. 6 do hotelu Angielskiego. Z dniem wczorajszym został otwarty. (3419)

— **CHODNIKI** wszelkiego rodzaju, **wycieraczk** kokosowe, **Ceraty** i białe obrusy ceratowe, b. tanio poleca skład obić pap. Seweryna Mazur i S-ki, plac Teatralny. (1123)

Droga żelazna warszawsko-terespolska

zawiadamia, że wydanym został dodatek 8 do taryfy związku warszawsko-caryńskiego i warszawsko-wołoszko-kaspijskiego, zawierający przepisy i opłaty, stosować się mające od dnia 20 września (2 października) 1886 roku do produktów naftowych, przewożonych w wagonach-cysternach drogi żelaznej gniazdo-caryńskiej i osób prywatnych, ze stacyj; Przystań-Solna drogi żelaznej gniazdo-caryńskiej i Domnino drogi żelaznej orłowsko-gniazdo-caryńskiej przez Smoleńsk, Brześć, Łuków, na stacje dróg żelaznych nadwiślańskiej i iwangrodzko-dąbrowskiej. (1199)

— **Statki parowe Fajansa** odchodzą: Zwyczajne do Płocka codziennie, nie wyłączając niedziel, o g. 8 rana. — Z Nowo-Aleksandrii do Sandomierza w niedziele wtorki i czwartki o g. 5½, zrana.

TABELA WYGRANYCH

w pierwszym dniu ciągnięcia 3-ej klasy 147-ej

Loterji klasycznej

dnia 6-go października 1886 roku.

(Podług tabeli tymczasowej Ch. Keltera.)

Nr	Wygr. rs.	Nr	Wygr. rs.	Nr	Wygr. rs.
198	1,000	13374	200	19762	500
1613	200	14358	200	20398	200
4561	200	16413	200	22712	200
6042	1,500	17710	3,000	23486	200
6585	200	18029	500		
13231	2,000	19150	500		

Po Rs. 80 wygrały NN-ra:

34	3754	7194	11645	13009	17091	22369
573	3966	8061	11886	13432	19301	23300
1518	4769	9540	12335	13694	20262	
2127	5085	10516	12469	13711	21627	
3727	5978	10550	12927	14447	22210	

Po Rs. 60 wygrały NN-ra:

32	1992	4554	7123	9197	11357	13944	16055	18240	20685	22493
154	2	34	62	37	9280	11413	14014	95	18332	20711
57	64	84	51	95	35	20	16107	18476	20805	22508
68	2112	4615	7216	9379	72	30	16260	18479	30	22615
93	85	4702	43	9415	11536	45	79	18665	39	38
208	99	17	68	30	53	14124	83	68	99	67
18	202	27	83	34	87	53	16300	77	20955	22718
37	52	40	90	52	85	57	4	18705	56	26
45	88	423	97	55	11617	14257	94	15	68	22817
67	2342	4905	7332	79	11731	88	16429	38	21025	55
90	2432	7	96	9502	9	14405	77	18865	61	74
98	74	74	97	3	11818	14	16512	91	86	22980
380	2548	97	7487	26	24	25	19	19124	21156	23009
93	59	5005	90	62	77	81	16667	39	77	35
439	94	32	93	93	79	14503	16767	47	93	66
54	2687	52	97	97	81	69	16805	92	21205	98
526	95	60	7507	9771	11958	17637	98	19284	31	23162
30	2702	5121	11	9806	68	69	16916	19308	37	72
76	72	50	77	10	12017	13789	74	41	52	81
605	97	5228	7680	11	54	14822	82	43	89	23205
30	2836	65	91	20	59	50	92	69	21340	14
73	2996	66	7719	28	12	74	59	17041	87	62
804	3013	69	3	49	91	14903	62	19453	88	23469
79	15	5323	84	61	12408	15009	69	19515	98	
919	53	78	7845	8	28	43	17151	69	21410	
59	3188	5405	7920	9940	96	15181	1723	90	22	
1003	3290	5517	8074	50	12622	15237	65	19622	83	
37	92	70	8133	73	31	42	70	34	21505	
40	3347	98	56	96	1	718	77	17307	18719	57
77	56	5731	64	10012	48	15355	14	28	21641	
93	70	32	8207	56	12805	15437	17402	51	85	
1100	99	5831	60	10122	84	81	10	58	21711	
43	34	7	5925	80	33	12982	15533	77	19802	16
66	26	62	83	3	63	98	51	17540	14	38
1222	98	6036	34	10228	13025	57	73	38	49	
39	35	3	76	38	10317	88	65	17601	95	21875
86	82	6101	45	19	13112	91	42	19903	21952	
1312	3603	48	71	28	45	94	67	36	22004	
17	5	78	8504	34	73	15602	17723	82	22147	
40	38	6318	48	10508	13359	15713	72	93	65	
67	3741	83	52	33	71	46	91	20023	94	
1436	99	96	56	85	13444	6	17828	20138	22204	
1554	3809	6583	8618	87	13540	97	34	88	21	
71	3917	94	8718	10629	60	15835	17953	93	85	
76	34	6612	21	41	13604	46	59	20217	92	
1617	61	21	87	10748	24	48	18030	50	22331	
69	4088	77	8860	10894	58	67	57	70	55	
86	4357	6721	9031	10911	13723	15960	87	72	64	
1744	4445	52	61	19	57	71	18110	99	22413	
94	66	6881	80	11017	85	74	19	20414	15	
1820	84	6933	98	93	97	16006	57	80	54	
30	4507	61	9125	99	13901	16	75	20620	77	
1925	8	7095	89	11268	41	40	18230	35	73	